C/2025/3993

20.8.2025

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 8 iulie 2025

privind politicile economice, sociale, de ocupare a forței de muncă, structurale și bugetare ale Țărilor de Jos

(C/2025/3993)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului ([1]), în special articolul 3 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ([2]), în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European, având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială, având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

Considerații generale

(1) Regulamentul (UE) 2024/1263, care a intrat în vigoare la 30 aprilie 2024, precizează obiectivele cadrului de guvernanță economică, care constau în promovarea unor finanțe publice solide și sustenabile, a unei creșteri durabile și favorabile incluziunii și a rezilienței prin intermediul reformelor și al investițiilor, precum și în prevenirea deficitelor excesive. Regulamentul menționat prevede obligația Consiliului și a Comisiei de a asigura supravegherea multilaterală în contextul semestrului european, în conformitate cu obiectivele și cerințele prevăzute în TFUE. Semestrul european presupune, în special, formularea și supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări. Regulamentul menționat promovează, de asemenea, asumarea responsabilității la nivel național în ceea ce privește politica bugetară și subliniază orientarea acesteia pe termen mediu, însoțită de asigurarea mai eficace și mai coerentă a respectării normelor. Fiecare stat membru trebuie să prezinte Consiliului și Comisiei un plan bugetar-structural național pe termen mediu care să conțină angajamentele sale bugetare și în materie de reforme și de investiții pe o perioadă de patru sau cinci ani, în funcție de durata legislaturii naționale. Traiectoria cheltuielilor nete ([3]) care este indicată în aceste planuri trebuie să respecte cerințele prevăzute în regulament, inclusiv cerințele referitoare la plasarea sau menținerea datoriei publice pe o traiectorie descendentă plauzibilă până la sfârșitul perioadei de ajustare sau la menținerea acesteia la niveluri prudente, sub 60 % din produsul intern brut (PIB), și la aducerea și/sau menținerea deficitului public sub valoarea de referință din tratat, de 3 % din PIB pe termen mediu. În cazul în care un stat membru se angajează să realizeze un set relevant de reforme și investiții în conformitate cu criteriile stabilite în regulament, perioada de ajustare poate fi prelungită cu până la trei ani.

([1]) JO L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
([2]) JO L 306, 23.11.2011, p. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
([3]) Cheltuielile nete, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2024/1263: „cheltuieli nete” înseamnă cheltuielile publice, excluzând: (i) cheltuielile cu dobânzile, (ii) măsurile discreționare privind veniturile, (iii) cheltuielile aferente programelor Uniunii care sunt acoperite integral de venituri din fondurile Uniunii, (iv) cheltuielile naționale cu cofinanțarea programelor finanțate de Uniune, (v) elementele ciclice ale cheltuielilor cu indemnizațiile de șomaj și (vi) măsurile cu caracter excepțional, precum și alte măsuri temporare.

(2) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), care a instituit Mecanismul de redresare și reziliență („MRR"), a intrat în vigoare la 19 februarie 2021. MRR oferă statelor membre sprijin financiar pentru implementarea reformelor și a investițiilor, dând un impuls bugetar finanțat de Uniune. În concordanță cu prioritățile semestrului european pentru coordonarea politicilor economice, MRR stimulează redresarea economică și socială și totodată impulsionează reforme și investiții sustenabile, în special promovând tranziția verde și tranziția digitală și conferind mai multă reziliență economiilor statelor membre. De asemenea, MRR contribuie la consolidarea finanțelor publice și la stimularea creșterii și a creării de locuri de muncă pe termen mediu și lung, la îmbunătățirea coeziunii teritoriale în cadrul Uniunii și la sprijinirea continuării punerii în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale.

(3) Regulamentul (UE) 2023/435 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) („Regulamentul REPowerEU"), care a fost adoptat la 27 februarie 2023, vizează eliminarea treptată a dependenței Uniunii de importurile de combustibili fosili din Rusia. Acest lucru contribuie la obținerea securității energetice și la diversificarea aprovizionării Uniunii cu energie, sporind în același timp gradul de utilizare a surselor regenerabile de energie și crescând capacitățile de stocare a energiei și eficiența energetică. Țările de Jos au adăugat un capitol privind REPowerEU în planul național de redresare și reziliență pentru a finanța reforme și investiții esențiale care vor contribui la atingerea obiectivelor REPowerEU.

(4) La 8 iulie 2022, Țările de Jos au transmis Comisiei planul lor național de redresare și reziliență, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/241. În temeiul articolului 19 din regulamentul menționat, Comisia a evaluat relevanța, eficacitatea, eficiența și coerența planului de redresare și reziliență, în conformitate cu orientările privind evaluarea prevăzute în anexa V. La 4 octombrie 2022, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al Țărilor de Jos ([6]), care a fost modificată la 17 octombrie 2023, în temeiul articolului 18 alineatul (2), pentru a actualiza contribuția financiară maximă aferentă sprijinului financiar nerambursabil și pentru a include capitolul privind REPowerEU ([7]). Această decizie de punere în aplicare a Consiliului a fost modificată la 17 octombrie 2023 și, din nou, la 5 noiembrie 2024 ([8]). Ultima revizuire a deciziei de punere în aplicare a Consiliului a fost adoptată la 13 mai 2025. Plata tranșelor este condiționată de adoptarea, în conformitate cu articolul 24 alineatul (5), a unei decizii a Comisiei care să constate faptul că Țările de Jos au atins în mod satisfăcător jaloanele și țintele relevante stabilite în decizia de punere în aplicare a Consiliului. Pentru a se considera că aceste jaloane și ținte au fost atinse în mod satisfăcător, este necesar să nu se fi înregistrat regrese privind jaloanele și țintele aferente aceleiași reforme sau investiții atinse anterior.

(5) La 21 ianuarie 2025, Consiliul a adoptat, la recomandarea Comisiei, o recomandare de stabilire a traiectoriei cheltuielilor nete ale Țărilor de Jos ([9]). Planul a fost prezentat în conformitate cu articolul 11 și cu articolul 36 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1263, acoperă perioada 2025-2028 și prezintă o ajustare bugetară repartizată pe patru ani.

(6) La 26 noiembrie 2024, Comisia a adoptat un aviz privind proiectul de plan bugetar pentru 2025 al Țărilor de Jos. La aceeași dată, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă pentru 2025, în care a identificat Țările de Jos ca fiind unul dintre statele membre pentru care va fi necesar un bilanț aprofundat. Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro și o propunere de raport comun din 2025 privind ocuparea forței de muncă, în care se analizează punerea în aplicare a orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă și a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale. Consiliul a adoptat Recomandarea privind politica economică a zonei euro ([10]) la 13 mai 2025 și Raportul comun privind ocuparea forței de muncă la 10 martie 2025.

([4]) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([5]) Regulamentul (UE) 2023/435 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/241 în ceea ce privește capitolele privind REPowerEU din planurile de redresare și reziliență și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1303/2013, (UE) 2021/1060 și (UE) 2021/1755 și a Directivei 2003/87/CE (JO L 63, 28.2.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

([6]) Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 4 octombrie 2022 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al Țărilor de Jos (ST 12275/22 INIT; ST 12275/22 INIT ADD 1).

([7]) Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 17 octombrie 2023 de modificare a Deciziei de punere în aplicare din 4 octombrie 2022 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al Țărilor de Jos (ST 13613/1/23, 13613/23 REV 1; ST 13613/1/23 ADD1 REV1).

([8]) ST 13789/24 INIT; ST 13789/24 ADD 1 REV 1.

([9]) Recomandarea Consiliului din 21 ianuarie 2025 de stabilire a traiectoriei cheltuielilor nete pentru Țările de Jos (JO C, C/2025/648, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/648/oj).

([10]) Recomandarea Consiliului din 13 mai 2025 privind politica economică a zonei euro (JO C, C/2025/2782, 22.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2782/oj).

(7) La 29 ianuarie 2025, Comisia a publicat Busola pentru competitivitate, un cadru strategic care urmărește să stimuleze competitivitatea la nivel mondial a UE în următorii cinci ani. Acest cadru identifică cele trei imperative transformatoare ale creșterii economice durabile: (i) inovarea; (ii) decarbonizarea și competitivitatea și (iii) securitatea. Pentru a elimina decalajul în materie de inovare, UE urmărește să încurajeze inovarea industrială, să sprijine creșterea start-upurilor prin inițiative precum Strategia UE privind start-upurile și întreprinderile în curs de extindere și să promoveze adoptarea unor tehnologii avansate, cum ar fi inteligența artificială și informatica cuantică. În vederea creării unei economii mai verzi, Comisia a prezentat Planul de acțiune cuprinzător privind energia la prețuri accesibile și Pactul pentru o industrie curată, asigurându-se că trecerea la energia curată rămâne eficientă din punctul de vedere al costurilor și favorabilă competitivității, în special pentru sectoarele mari consumatoare de energie, și că reprezintă un motor al creșterii. Pentru a reduce dependențele excesive și a spori securitatea, Uniunea se angajează să consolideze parteneriatele comerciale globale, să diversifice lanțurile de aprovizionare și să asigure accesul la materii prime critice și la surse de energie curată. Aceste priorități sunt susținute de factori determinanți orizontali, și anume simplificarea reglementărilor, aprofundarea pieței unice, finanțarea competitivității și o uniune a economiilor și a investițiilor, promovarea competențelor și a locurilor de muncă de calitate, precum și o mai bună coordonare a politicilor UE. Busola pentru competitivitate este aliniată la semestrul european, ceea ce asigură faptul că politicile economice ale statelor membre sunt coerente cu obiectivele strategice ale Comisiei, creând o abordare unificată a guvernanței economice care promovează creșterea durabilă, inovarea și reziliența în întreaga Uniune.

(8) În 2025, semestrul european pentru coordonarea politicilor economice continuă să se desfășoare în paralel cu punerea în aplicare a MRR. Implementarea integrală a planurilor de redresare și reziliență rămâne esențială pentru îndeplinirea priorităților de politică din cadrul semestrului european, întrucât planurile respective contribuie la abordarea eficace a tuturor provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări emise în ultimii ani sau la abordarea eficace a unei părți semnificative a provocărilor respective. Aceste recomandări specifice fiecărei țări rămân la fel de relevante în contextul evaluării planurilor de redresare și reziliență modificate în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2021/241.

(9) Recomandările din 2025 specifice fiecărei țări vizează provocările-cheie în materie de politică economică ce nu sunt abordate suficient prin măsurile incluse în planurile de redresare și reziliență, ținând seama de provocările relevante identificate în recomandările specifice fiecărei țări emise în perioada 2019-2024.

(10) La 4 iunie 2025, Comisia a publicat raportul de țară din 2025 pentru Țările de Jos. În acest raport, Comisia a evaluat progresele realizate de Țările de Jos în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor relevante specifice acestei țări și a făcut bilanțul implementării de către Țările de Jos a planului său de redresare și reziliență. Pe baza acestei analize, raportul de țară a identificat cele mai presante provocări cu care se confruntă Țările de Jos. De asemenea, în raportul de țară s-au evaluat progresele realizate de Țările de Jos în ceea ce privește punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și îndeplinirea obiectivelor principale ale Uniunii pentru 2030 în materie de ocupare a forței de muncă, de competențe și de reducere a sărăciei și a excluziunii sociale, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

(11) În temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, Comisia a efectuat un bilanț aprofundat pentru Țările de Jos. Principalele constatări ale evaluării de către Comisie a vulnerabilităților macroeconomice cu care se confruntă Țările de Jos în sensul regulamentului respectiv au fost publicate la 13 mai 2025 ([11]). La 4 iunie 2025, Comisia a concluzionat că Țările de Jos se confruntă cu dezechilibre macroeconomice. În pofida unor îmbunătățiri, inclusiv a unui dinamism mai mare al cererii interne, rămân relevante, în special, vulnerabilitățile legate de nivelul ridicat al datoriei private în contextul unei piețe supraevaluate a locuințelor și excedentul mare de cont curent; aceste vulnerabilități au relevanță transfrontalieră. Excedentul de cont curent este printre cele mai mari din zona euro și se preconizează că va rămâne ridicat. Din perspectiva relației economisire-investiții, toate sectoarele economiei contribuie la excedent. Excedentul sectorului corporativ este determinat într-o măsură semnificativă de activitățile societăților nefinanciare din străinătate și de contribuția profitului nedistribuit al întreprinderilor multinaționale. Deși creșterea consumului și a investițiilor au fost factori-cheie ai redresării în urma pandemiei, Țările de Jos au rămas în urmă față de țările din zona euro în ceea ce privește nivelul investițiilor corporative și publice. Datoria gospodăriilor rămâne printre cele mai ridicate din UE, dar a scăzut semnificativ din cauza efectelor de numitor, în timp ce împrumuturile gospodăriilor s-au redresat puternic în 2024. Prețurile locuințelor au crescut într-un ritm din ce în ce mai mare anul trecut și se preconizează că vor crește puternic și în 2025, deoarece provocările structurale semnificative nu au fost soluționate. Progresele în materie de politici au fost limitate. S-au luat unele măsuri care ar putea reduce excedentul de cont curent, dar se preconizează că impactul lor global nu va fi semnificativ. În mod similar, s-au luat unele măsuri pentru a contribui la stimularea ofertei de locuințe, dar acțiunile de reducere a stimulentelor pentru îndatorarea gospodăriilor au fost limitate.

([11]) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2025) 71 final.

Evaluarea raportului anual privind progresele înregistrate

(12) La 21 ianuarie 2025, Consiliul a recomandat următoarele rate maxime de creștere a cheltuielilor nete pentru Țările de Jos: 3,5 % în 2025, 3,3 % în 2026, 3,0 % în 2027 și 3,0 % în 2028, care corespund ratelor maxime cumulate de creștere calculate prin raportare la 2023 de 10,4 % în 2025, 14,0 % în 2026, 17,5 % în 2027 și 21,0 % în 2028. La 29 aprilie 2025, Țările de Jos și-au prezentat raportul anual privind progresele înregistrate ([12]) referitor la respectarea ratelor maxime de creștere recomandate ale cheltuielilor nete și la punerea în aplicare a reformelor și a investițiilor care răspund principalelor provocări identificate în recomandările specifice fiecărei țări din cadrul semestrului european. Raportul anual privind progresele înregistrate reflectă, de asemenea, raportarea bianuală efectuată de Țările de Jos cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea planului său de redresare și reziliență în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2021/241.

(13) Războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și repercusiunile acestuia constituie o provocare existențială pentru Uniunea Europeană. Comisia a recomandat activarea coordonată a clauzei derogatorii naționale prevăzute în Pactul de stabilitate și de creștere, pentru a sprijini eforturile UE de obținere a unei creșteri rapide și semnificative a cheltuielilor pentru apărare, iar această propunere a fost salutată de Consiliul European reunit la 6 martie 2025.

(14) Pe baza datelor validate de Eurostat ([13]), deficitul public al Țărilor de Jos a crescut de la 0,4 % din PIB în 2023 la 0,9 % în 2024, în timp ce datoria publică a scăzut de la 45,2 % din PIB la sfârșitul anului 2023 la 43,3 % la sfârșitul anului 2024. Conform calculelor Comisiei, aceste evoluții corespund unei rate de creștere a cheltuielilor nete în 2024 de 6,8 %. În raportul anual pentru 2025 privind progresele înregistrate, Țările de Jos estimează o creștere a cheltuielilor nete în 2024 la 5,7 %. Comisia estimează că majorarea cheltuielilor nete a fost mai accentuată decât în raportul anual privind progresele înregistrate. Diferența dintre calculele Comisiei și estimările autorităților naționale se datorează unor mici discrepanțe de estimare a impactului măsurilor discreționare privind veniturile. Pe baza estimărilor Comisiei, se preconizează că orientarea bugetară ([14]), care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, a fost în mare măsură neutră în 2024.

(15) Conform raportului anual privind progresele înregistrate, scenariul macroeconomic care stă la baza previziunilor bugetare ale Țărilor de Jos estimează o creștere a PIB-ului real de 1,9 % în 2025 și de 1,5 % în 2026, în timp ce inflația IAPC este estimată la 3,0 % în 2025 și la 2,4 % în 2026. În previziunile Comisiei din primăvara anului 2025, se estimează că PIB-ul real va crește cu 1,3 % în 2025 și cu 1,2 % în 2026, iar inflația IAPC se va situa la 3,0 % în 2025 și la 2,0 % în 2026.

(16) În raportul anual privind progresele înregistrate, se preconizează că deficitul public va crește până la 2,3 % din PIB în 2025, iar ponderea datoriei publice în PIB va crește la 45,0 % până la sfârșitul anului 2025. Aceste evoluții corespund unei rate de creștere a cheltuielilor nete de 7,9 % în 2025. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2025, deficitul public ar urma să ajungă la 2,1 % din PIB în 2025. Creșterea deficitului în 2025 se explică în principal prin reducerea impozitului pe venitul persoanelor fizice, creșterea cheltuielilor publice cu remunerarea angajaților și consumul intermediar ca urmare a unei baze mai mari decât se preconizase în 2024 și o reducere a anumitor componente ale veniturilor ca urmare a efectelor anticipative care au stimulat veniturile în 2024. Conform calculelor Comisiei, aceste evoluții corespund unei rate de creștere a cheltuielilor nete în 2025 de 7,0 %. Revizuirea în sens descendent a ritmului estimat de creștere a cheltuielilor nete, față de cel din raportul anual privind progresele înregistrate, se datorează nivelului mai ridicat al subutilizării luat în calcul în estimările Comisiei, precum și unor ușoare diferențe în estimarea impactului măsurilor discreționare pe partea de venituri. Pe baza estimărilor Comisiei, se preconizează că orientarea bugetară, care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, va fi expansionistă în 2025, de 0,6 % din PIB. Se preconizează că ponderea datoriei publice în PIB va crește la 45,0 % până la sfârșitul anului 2025. Creșterea ponderii datoriei în PIB în 2025 rezultă în principal din deficitul bugetar și din ajustarea datorie-deficit.

([12]) Rapoartele anuale privind progresele înregistrate pentru 2025 sunt disponibile la adresa: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([13]) Euroindicatorii Eurostat, 22.4.2025.

([14]) Orientarea bugetară este definită ca o măsură a variației anuale a poziției bugetare subiacente a administrației publice. Scopul său este de a evalua impulsul economic generat de politicile bugetare, atât cele finanțate la nivel național, cât și cele finanțate din bugetul UE. Orientarea bugetară este măsurată ca diferența dintre (i) creșterea potențială pe termen mediu și (ii) variația cheltuielilor primare, fără măsurile discreționare privind veniturile și incluzând cheltuielile finanțate printr-un sprijin nerambursabil (granturi) din Mecanismul de redresare și reziliență și din alte fonduri ale Uniunii.

(17) Conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2025, se așteaptă ca în 2025 să fie finanțate, prin sprijin nerambursabil („granturi") acordat prin Mecanismul de redresare și reziliență, cheltuieli ale administrației publice reprezentând 0,1 % din PIB, comparativ cu 0,1 % din PIB în 2024. Cheltuielile finanțate din sprijin nerambursabil acordat prin Mecanismul de redresare și reziliență vor permite investiții de înaltă calitate și reforme care vor stimula productivitatea, fără un impact direct asupra soldului bugetului public și a datoriei publice ale Țărilor de Jos.

(18) Cheltuielile publice pentru apărare au rămas stabile în Țările de Jos, la 1,3 % din PIB în perioada 2021-2023 ([15]). Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2025, se preconizează că nivelul cheltuielilor pentru apărare va fi de 1,5 % din PIB atât în 2024, cât și în 2025. Acest procent reprezintă o creștere de 0,2 puncte procentuale din PIB comparativ cu 2021.

(19) Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2025, se preconizează că nivelul cheltuielilor nete ale Țărilor de Jos va crește cu 7,0 % în 2025 și, cumulat, cu 14,3 % în 2024 și 2025. Pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2025, se preconizează că rata de creștere a cheltuielilor nete ale Țărilor de Jos în 2025 va depăși rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri ([16]) de 1,4 % din PIB în termeni anuali. Dacă se iau în considerare împreună anii 2024 și 2025, se preconizează că rata de creștere cumulată a cheltuielilor nete va depăși, la rândul său, rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 1,4 % din PIB. Abaterile preconizate depășesc pragul de 0,3 % din PIB stabilit pentru abaterile anuale și pragul de 0,6 % din PIB stabilit pentru abaterile cumulate. În ansamblu, aceasta înseamnă că există un risc să se constate o abatere de la creșterea maximă recomandată a cheltuielilor nete atunci când vor fi disponibile datele privind execuția bugetară pentru 2025, în primăvara anului viitor.

(20) În raportul anual privind progresele înregistrate, se preconizează că deficitul public va crește până la 2,8 % din PIB în 2026, iar ponderea datoriei publice în PIB va crește la 47,8 % până la sfârșitul anului 2026. După 2026, în raportul anual privind progresele înregistrate se preconizează că deficitul public va scădea la 2,0 % din PIB în 2027 și că va ajunge la 2,2 % în 2028. Totodată, se preconizează că după 2026 datoria publică în PIB va crește la 48,5 % în 2027 și la 49,2 % în 2028. Pe baza măsurilor de politică cunoscute la data la care s-au făcut previziunile, previziunile Comisiei din primăvara anului 2025 estimează că deficitul public va fi de 2,7 % din PIB în 2026. Creșterea deficitului în 2026 se explică în principal prin reforma sistemului militar de pensii care necesită transferarea unei sume forfetare de la guvern către un fond de pensii aflat în afara controlului guvernamental, cu un impact bugetar de 0,7 % din PIB, înregistrată ca măsură punctuală. În absența acestei măsuri, soldul bugetului public ar înregistra o îmbunătățire moderată, ca urmare a majorării cotelor de TVA pentru anumite bunuri și servicii și a neajustării integrale a tranșelor de impozitare a veniturilor persoanelor fizice în raport cu inflația. Aceste evoluții corespund unei rate de creștere a cheltuielilor nete de 3,8 % în 2026. Pe baza estimărilor Comisiei, se preconizează că orientarea bugetară, care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, va fi în mare măsură neutră în 2026. Comisia preconizează că ponderea datoriei publice în PIB va crește la 47,8 % până la sfârșitul anului 2026. Creșterea ponderii datoriei în PIB în 2026 rezultă în principal din deficitul bugetar și din ajustarea datorie-deficit.

Principalele provocări legate de politici

(21) Sistemul neerlandez de impozitare a veniturilor private tratează anumite active în mod diferit față de restul activelor, ceea ce afectează alocarea capitalului și denaturează deciziile economice. Patrimoniul imobiliar și contribuțiile la fondul de pensii beneficiază de un regim preferențial, ceea ce stimulează cererea pe piața locuințelor ocupate de proprietari și diminuează veniturile disponibile ale gospodăriilor ca urmare a contribuțiilor ridicate la fondul de pensii. În plus, deținerea de active în societăți comerciale „închise" (societăți în care majoritatea acțiunilor sunt deținute doar de câteva persoane fizice) le permite contribuabililor să amâne plata impozitului pe astfel de venituri, beneficiind în continuare de aceste venituri prin împrumuturi scutite de impozit acordate de societate. În plus, gospodăriile cu active pe piața financiară sunt impozitate la rate de rentabilitate ipotetice, ceea ce este nefavorabil atunci când randamentul real este mai mic. Prin urmare, în Țările de Jos, averea gospodăriilor este foarte concentrată în tipuri de bogăție nelichide, cum ar fi locuințele sau pensiile. Acest lucru expune gospodăriile la un risc economic mai ridicat în perioade de șocuri economice și, în multe cazuri, poate duce la un model de consum suboptimal pe parcursul vieții, întrucât veniturile disponibile în perioada activă sunt afectate de contribuțiile mari la pensii și de ratele ipotecare. Regimul fiscal inegal al diferitelor categorii de active și în cadrul unei anumite categorii de active duce la adoptarea de strategii de optimizare fiscală, reduce capacitatea sistemului fiscal de a acționa ca stabilizator automat, accentuează inegalitățile economice și poate distorsiona alocarea eficientă a capitalului. Prin urmare, acest regim inegal este relevant și pentru abordarea dezechilibrelor macroeconomice.

(22) Pe lângă stimulentele fiscale menționate anterior, supraevaluarea de pe piața locuințelor a fost alimentată de deficitul de locuințe noi. Guvernul ar putea accelera punerea în aplicare a planurilor sale de creștere a ofertei de locuințe prin

([15]) Eurostat, Cheltuielile administrațiilor publice în funcție de clasificarea funcțiunilor guvernamentale (COFOG). Din cauza diferențelor metodologice dintre definițiile COFOG și NATO, cheltuielile bazate pe definiția COFOG pot fi diferite de cheltuielile bazate pe definiția NATO.

([16]) Începând din 2026, aceste cifre vor apărea în contul de control stabilit la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2024/1263.

eliminarea sistematică a obstacolelor care frânează în prezent construcțiile rezidențiale și, în special, prin simplificarea proceselor de planificare și de autorizare care, în medie, durează până la 6-7 ani, dintr-o perioadă totală de construcție de 10 ani. Acest lucru ar contribui la atenuarea dezechilibrelor macroeconomice.

(23) Piața privată subdezvoltată a închirierilor, caracterizată de costuri ridicate și de opțiuni limitate pentru locatari, prezintă provocări semnificative în ceea ce privește accesibilitatea financiară a locuințelor și sporește riscurile de sărăcie pentru gospodăriile cu venituri mici și medii. Evoluțiile recente în materie de politici, printre care se numără extinderea controalelor asupra prețurilor chiriilor, interzicerea cumpărării de imobile în vederea închirierii și modificarea regimului fiscal al imobilelor închiriate, au accentuat deficitele existente de ofertă din sectorul privat al închirierilor. Penuria de locuințe de închiriat la prețuri accesibile împiedică mobilitatea forței de muncă și competitivitatea. Pentru a aborda această problemă, ar fi utilă o reechilibrare a stimulentelor între deținerea și închirierea de locuințe, precum și creșterea atractivității investițiilor printr-o funcționare mai liberă a mecanismelor de piață în acest sector, ceea ce ar putea contribui la expansiunea pieței private de închirieri. Acest lucru, la rândul său, ar contribui la atenuarea dezechilibrelor macroeconomice.

(24) Sistemul neerlandez de îngrijire pe termen lung se confruntă cu provocări majore generate de îmbătrânirea populației, de costurile ridicate ale îngrijirii instituționalizate și de acoperirea generoasă acordată persoanelor dependente. Țările de Jos înregistrează performanțe bune comparativ cu majoritatea statelor membre în ceea ce privește adecvarea, disponibilitatea și calitatea sistemului de îngrijire pe termen lung, precum și dimensiunea forței de muncă din domeniu. Cu toate acestea, sistemul exercită o presiune tot mai mare asupra bugetului public. În 2022, cheltuielile totale pentru îngrijirea pe termen lung în Țările de Jos s-au situat la 3,8 % din PIB, de departe cea mai mare valoare din UE. În plus, Raportul Comisiei din 2024 privind îmbătrânirea populației preconizează o creștere semnificativă a cheltuielilor pentru îngrijirea pe termen lung până în 2070 în Țările de Jos, printre cele mai mari din UE. Măsurile de abordare a acestei probleme ar putea include alinierea coplășilor, adică a contribuțiilor proprii ale pacienților, la costul asistenței medicale pe care o primesc pentru diferite tipuri de prestații. Sistemul ar funcționa mai eficient dacă pacienții și-ar alege cadrul de îngrijire în funcție de nevoile individuale, în loc să opteze pentru un cadru care să le minimizeze coplășile. Investițiile suplimentare în prevenire pentru a întârzia apariția nevoilor de îngrijire pe termen lung și pentru a îmbunătăți în continuare furnizarea de îngrijire la nivelul comunității ar putea contribui, de asemenea, la reducerea costurilor. Aceste îmbunătățiri ar putea asigura o alocare mai eficientă a beneficiilor sistemului, fără a compromite gradul ridicat de acoperire și calitatea sistemului.

(25) În conformitate cu articolul 19 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2021/241 și cu criteriul 2.2 din anexa V la regulamentul respectiv, planul de redresare și reziliență include un set amplu de reforme și de investiții care se consolidează reciproc și care urmează să fie puse în aplicare până în 2026. Se preconizează că acestea vor contribui la abordarea eficace a tuturor provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări sau a unei părți semnificative a provocărilor respective. În acest interval scurt de timp, este esențial să se finalizeze punerea în aplicare efectivă a planului de redresare și reziliență, inclusiv a capitolului privind REPowerEU, pentru a se stimula competitivitatea pe termen lung a Țărilor de Jos prin tranziția verde și tranziția digitală, asigurându-se, în același timp, echitatea socială. Comunicarea Comisiei intitulată „NextGenerationEU – Calea către 2026”, adoptată la 4 iunie 2025, clarifică calendarul aplicabil pentru încheierea mecanismului și oferă orientări statelor membre pentru a crește la maximum punerea în aplicare până la 31 august 2026, inclusiv cu privire la modul de raționalizare în continuare a planurilor lor de redresare și reziliență, stabilește principalele opțiuni care trebuie luate în considerare la revizuirea acestora și subliniază importanța unei planificări comune atente înainte de depunerea ultimelor cereri de plată în 2026. Implicarea sistematică a autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali, a societății civile și a altor părți interesate relevante rămâne esențială pentru a asigura asumarea pe scară largă a planului de redresare și reziliență pentru punerea în aplicare cu succes a acestuia.

(26) Punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune, care includ sprijin din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), a Fondului pentru o tranziție justă (FTJ) și a Fondului social european Plus (FSE+), s-a accelerat în Țările de Jos. Este important să se continue eforturile de asigurare a punerii rapide în aplicare a acestor programe, maximizând, în același timp, impactul lor pe teren. Țările de jos iau deja măsuri în cadrul programelor sale din cadrul politicii de coeziune pentru a stimula competitivitatea și creșterea concomitent cu sporirea coeziunii sociale. În același timp, Țările de Jos se confruntă în continuare cu provocări și există potențial pentru creșterea competitivității, inclusiv prin perfecționarea și recalificarea grupurilor vulnerabile și prin dezvoltarea și producția de tehnologii critice. În conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2021/1060, Țările de Jos trebuie, ca parte a evaluării la jumătatea perioadei a fondurilor politicii de coeziune, să revizuiască fiecare program în parte ținând seama, printre altele, de provocările identificate în recomandările specifice adresate țării în 2024. Propunerea Comisiei adoptată la 1 aprilie 2025 ([17]) prelungește termenul pentru prezentarea unei evaluări a rezultatului evaluării la jumătatea perioadei pentru fiecare program în parte după data de 31 martie 2025. Propunerea prevede, de asemenea, flexibilități menite să contribuie la accelerarea punerii în aplicare a programelor și stimulente pentru ca statele membre să aloce resursele din cadrul politicii de coeziune către cinci domenii strategice prioritare ale Uniunii,

([17]) Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1058 și (UE) 2021/1056 în ceea ce privește măsuri specifice de abordare a provocărilor strategice în contextul evaluării intermediare – COM(2025) 123 final.

și anume competitivitatea în domeniul tehnologiilor strategice, apărarea, locuințele, reziliența în domeniul apei și tranziția energetică, precum și către investiții în competențe în sectoare prioritare, menținând în același timp accentul pe persoanele aflate în situațiile cele mai vulnerabile în cadrul programelor FSE+.

(27) Platforma „Tehnologii strategice pentru Europa” (STEP) oferă prilejul de a investi într-o prioritate strategică esențială a UE prin consolidarea competitivității UE. Finanțarea STEP este direcționată prin 11 fonduri existente ale UE. Statele membre pot contribui, de asemenea, la programul InvestEU care sprijină investițiile în domenii prioritare. Țările de Jos ar putea utiliza în mod optim aceste inițiative pentru a sprijini dezvoltarea sau fabricarea de tehnologii critice, inclusiv de tehnologii curate și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor.

(28) Pe lângă provocările economice și sociale abordate de planul de redresare și reziliență și de alte fonduri ale Uniunii, Țările de Jos ar trebui să soluționeze efectiv provocările rămase legate de: i) investițiile în C-D, ii) accesul la finanțare, iii) dependența de combustibilii fosili, iv) congestionarea rețelei de energie electrică, v) depunerile excesive de azot, vi) deficitul de forță de muncă și de competențe, vii) competențele de bază și viii) participarea la programe în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM).

(29) Țările de Jos au un sistem de cercetare și inovare performant, clasat pe locul al patrulea în ierarhia stabilită pe baza indicelui sintetic al inovării. Cu toate acestea, tendințele recente indică faptul că intensitatea cheltuielilor pentru cercetare-dezvoltare din surse publice și private a scăzut sub media UE și cea globală, ceea ce poate frâna competitivitatea pe termen lung. În special, sectoare precum industria prelucrătoare și tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) se confruntă cu deficite semnificative în materie de investiții, investițiile ca procent din valoarea adăugată fiind mai mici decât în zona euro. Investițiile în C-D, raportate la valoarea adăugată brută din sectorul privat, rămân sub nivelul înregistrat de alți lideri europeni în inovare. În același timp, și investițiile publice în C-D sunt sub media UE, iar recentele reduceri bugetare ale Fondului național de creștere au diminuat și mai mult sprijinul public pentru inovare. Pentru a aborda aceste provocări, este necesar să se urmeze o abordare direcționată, axată pe domeniile-cheie de competitivitate, să se facă investiții în infrastructuri de cercetare și testare și să se promoveze tehnologiile prioritare incluse în Strategia națională privind tehnologia, printre care se numără tehnologia cuantică, semiconductorii, inteligența artificială și știința datelor. Prin consolidarea sprijinului public pentru inovare, Țările de Jos pot stimula ecosistemul de inovare și își pot menține poziția de lider european în acest domeniu.

(30) Deși piețele financiare sunt bine capitalizate și oferă o sursă stabilă de finanțare pentru economie, iar piața de capital de risc este una dintre cele mai dezvoltate din UE, unele start-upuri și întreprinderi în curs de extindere întâmpină dificultăți în accesarea finanțării. În special, există un deficit de finanțare pentru start-upurile cu nevoi de capital de peste 10 milioane EUR și pentru întreprinderile în curs de extindere care caută finanțare de peste 50 de milioane EUR pentru a trece la faza de comercializare la scară largă. Aceste întreprinderi fac apel în mare măsură la investitori străini. Guvernul neerlandez a anunțat mai multe inițiative de facilitare a investițiilor destinate întreprinderilor în curs de extindere prin intermediul Invest-NL și al Dutch Venture Initiative, dar este necesar ca aceste inițiative să fie puse în aplicare și monitorizate în mod eficace. Deficitul actual de finanțare ar putea frâna investițiile inovatoare și competitivitatea pe termen lung, deoarece start-upurile și întreprinderile în curs de extindere înregistrează o creștere mai mare a productivității decât alte întreprinderi noi. Pentru a aborda această problemă, Țările de Jos pot beneficia de utilizarea unor instrumente și scheme de finanțare, precum garanțiile sau instrumentele fond-la-fond, pentru a canaliza resursele financiare și a atrage investitori instituționali, cum ar fi fondurile de pensii naționale, cele mai mari din zona euro.

(31) Țările de Jos se bazează în continuare în mare măsură pe combustibili fosili. În 2023, petrolul și gazele naturale au reprezentat 43,9 % și, respectiv, 33,8 % din mixul energetic total al țării, în timp ce ponderea surselor regenerabile de energie s-a ridicat la doar 13,8 %. Acest lucru face ca economia neerlandeză să fie vulnerabilă la fluctuația prețurilor la nivel mondial și întârzie tranziția către o economie verde. În pofida progreselor înregistrate de Țările de Jos în ceea ce privește introducerea surselor regenerabile de energie, în special a energiei eoliene offshore, ponderea energiei din surse regenerabile este în continuare sub media UE și sub obiectivele UE. Prin urmare, sunt necesare eforturi suplimentare pentru ca Țările de Jos să asigure introducerea în continuare a surselor regenerabile de energie și să atingă obiectivele UE pentru 2030 privind energia din surse regenerabile. Printre aceste eforturi s-ar putea număra măsuri de reducere a riscurilor financiare în sectorul energiei eoliene offshore pentru a menține atractivitatea investițiilor în acest sector.

(32) Congestionarea rețelei de energie electrică s-a agravat, atât la nivelul rețelelor de transport, cât și al celor de distribuție, afectând deopotrivă zone rurale și urbane. Acest lucru întârzie tranziția către o energie curată, limitează activitatea economică și subminează competitivitatea Țărilor de Jos. Operatorii de rețea sunt adesea obligați să refuze cererile de acces la rețea din partea noilor producători și consumatori de energie electrică. Deși congestionarea rețelei este abordată printr-o combinație de investiții în infrastructura rețelei și inițiative de reglementare, se preconizează că aceasta va continua să reprezinte o provocare majoră pe termen scurt și mediu, necesitând astfel o atenție și acțiune susținute. Pentru Țările de Jos, ar putea fi benefic să sporească capacitatea rețelelor de transport și distribuție, să implementeze soluții de flexibilitate și să reducă structural nivelul fluxurilor în buclă, în vederea maximizării tranzacționării de energie electrică între zone prin infrastructura transfrontalieră existentă.

(33) Nivelurile excesive de depuneri de azot, care rezultă în principal, dar nu exclusiv, din practicarea unei agriculturi intensive, rămân o provocare de mediu semnificativă, care afectează economia Țărilor de Jos în general. Depunerile excesive de azot conduc la fertilizarea excesivă și la acidificarea solului și a corpurilor de apă, creând în același timp constrângeri semnificative asupra autorizării activităților de construcție, întârziind realizarea infrastructurilor necesare și afectând competitivitatea țării. Calitatea apelor de suprafață și a apelor subterane rămâne, de asemenea, un motiv de îngrijorare, multe corpuri de apă nerespectând Directiva-cadru privind apa și Directiva privind nitrații. Prin urmare, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a aborda din punct de vedere structural depunerile excesive de azot din sectoarele care contribuie la acest fenomen și pentru a stimula tranziția către o agricultură durabilă, inclusiv către agricultura ecologică. În special, ar fi benefic pentru Țările de Jos să adopte practici agricole care vizează reducerea poluării cu nutrienți și pesticide, precum și emisiile de gaze cu efect de seră.

(34) Ponderea lucrătorilor neerlandezi cu contracte flexibile sau temporare este aproape dublă față de media UE. În plus, pe piața muncii din Țările de Jos există diverse stimulente care creează condiții de concurență inegale între angajați și lucrători independenți fără angajați, permițând desfășurarea de activități independente fictive și având ca rezultat o pondere relativ ridicată a lucrătorilor independenți pe această piață. Utilizarea pe scară largă a formelor de ocupare flexibile a contribuit la segmentarea pieței forței de muncă (și anume, împărțirea acesteia în categorii de lucrători cu niveluri diferite de securitate a locului de muncă și/sau de acces la prestații sociale și alte beneficii) și afectează în mod disproporționat grupurile vulnerabile, cum ar fi lucrătorii cu niveluri mai scăzute de competențe și persoanele care provin dintr-un context de migrație. Este mai probabil ca acești lucrători să rămână blocați în locuri de muncă precare, cu acces limitat la formare profesională, o protecție socială inadecvată și un risc crescut de sărăcie și excluziune socială, chiar dacă sunt încadrați în muncă. Prevalența ridicată a lucrătorilor independenți și a formelor de ocupare flexibile poate influența, de asemenea, creșterea productivității, deoarece în aceste forme de ocupare a forței de muncă există adesea mai puține oportunități de învățare, dezvoltare și formare. Guvernul pune în aplicare un pachet de măsuri pentru a reduce activitățile independente fictive și stimulentele pentru formele de ocupare flexibile. Pachetul include: i) diverse modificări legislative pentru a limita activitățile independente fictive și pentru a reduce diferențele dintre lucrătorii independenți și angajați, care se înscriu în planul de redresare și reziliență al Țărilor de Jos și ii) un proiect de lege care urmărește să asigure siguranța locului de muncă pentru persoanele care lucrează în baza unor contracte de muncă flexibile. Punerea în aplicare a acestor planuri într-un mod cuprinzător și rapid este esențială pentru abordarea acestor probleme persistente pe piața muncii din Țările de Jos.

(35) Deficitul de forță de muncă și de competențe rămâne o provocare semnificativă în Țările de Jos, afectând o gamă largă de sectoare, inclusiv asistența medicală, educația, tehnologia și TIC. Țările de Jos se confruntă cu o situație mai dificilă și în această privință comparativ cu alte țări, întreprinderile neerlandeze raportând dificultăți de recrutare într-o măsură semnificativ mai mare decât media UE. Există mai mulți factori structurali care afectează deficitul de forță de muncă, inclusiv tendințele demografice, creșterea lentă a forței de muncă și numărul mediu scăzut de ore lucrate pe săptămână. Aceste constrângeri afectează productivitatea și competitivitatea. În pofida ratelor ridicate de participare, Țările de Jos au un potențial neexploatat de forță de muncă, în special în rândul persoanelor care provin dintr-un context de migrație și al lucrătorilor cu fracțiune de normă, în special al femeilor. Pentru a crește oferta de forță de muncă, oamenii ar putea fi încurajați să lucreze mai multe ore, inclusiv prin măsuri de politică care să le permită să combine munca cu responsabilitățile familiale și de îngrijire și prin promovarea calității muncii și a unor condiții de muncă mai bune. Atragerea talentelor poate, de asemenea, să sporească oferta de forță de muncă. Abordarea deficitului de forță de muncă va implica o strategie complexă, orientată spre eliminarea barierelor specifice fiecărui sector și susținerea investițiilor menite să crească productivitatea. Consolidarea oportunităților de perfecționare și recalificare, în special pentru persoanele aflate la marginea pieței forței de muncă, va fi esențială pentru a atenua deficitele, a încuraja mobilitatea sectorială și a sprijini reziliența economică pe termen lung. Măsurile de politică privind cererea s-ar putea axa pe promovarea sectoarelor cu valoare adăugată ridicată, precum și a sectoarelor legate de provocări societale, cum ar fi educația și asistența medicală, pe încurajarea mobilității transsectoriale și pe creșterea investițiilor în stimularea productivității și în cercetare și dezvoltare.

(36) Declinul competențelor de bază în Țările de Jos este unul dintre cele mai mari din UE, conform măsurătorilor PISA-2022, și subminează rezultatele în materie de educație și de pe piața forței de muncă, precum și competitivitatea. Deși Țările de Jos au încă o pondere relativ ridicată a elevilor cu cele mai bune performanțe, în ultimul deceniu a crescut brusc numărul elevilor cu rezultate slabe la matematică, științe și lectură. Rezultatele slabe la învățătură sunt de patru ori mai frecvente în rândul elevilor defavorizați decât în rândul colegilor lor. Deficitul de cadre didactice este considerabil și poate avea un impact asupra rezultatelor elevilor, împiedicând accesul tuturor la o educație de calitate, deoarece variază în funcție de ponderea elevilor defavorizați din școli și de la o regiune la alta. Pentru a aborda aceste probleme, Țările de Jos ar putea evalua și revizui măsurile existente de îmbunătățire a competențelor de bază, cum ar fi „Planul general pentru competențe de bază”, lansat în 2022, și ar putea lua în considerare măsuri de îmbunătățire a rezultatelor elevilor, cum ar fi facilitarea tranziției între diferite parcursuri educaționale, cu accent pe școlile cu o populație de studenți defavorizată.

(37) Țările de Jos se confruntă cu dificultăți în asigurarea unui număr suficient de absolvenți de învățământ postliceal în domeniile STIM, ceea ce agravează deficitul de competențe. Deși rata de absolvire în învățământul terțiar este peste media UE, țara este în urmă în ceea ce privește ponderea absolvenților în domeniile STIM. În special, femeile și elevii care provin dintr-un context de migrație sunt subreprezentați în domeniile STIM. Pentru a aborda această problemă, se poate oferi sprijin specific pentru educație, inclusiv orientare personalizată și procese de predare adaptate. Astfel de inițiative pot contribui la eliminarea barierelor și pot încuraja grupurile subreprezentate să urmeze în mod specific studii în domeniile STIM.

(38) Având în vedere legăturile strânse dintre economiile statelor membre din zona euro și contribuția lor colectivă la funcționarea uniunii economice și monetare, în 2025 Consiliul a recomandat statelor membre din zona euro să ia măsuri, inclusiv prin intermediul planurilor lor de redresare și reziliență, pentru a pune în aplicare Recomandarea din 2025 privind politica economică a zonei euro. Pentru Țările de Jos, recomandările 2, 3 și 5 contribuie la punerea în aplicare a primei recomandări pentru zona euro privind competitivitatea, în timp ce recomandările 1, 4 și 5 contribuie la punerea în aplicare a celei de a doua recomandări pentru zona euro privind reziliența, iar recomandarea 1 contribuie la punerea în aplicare a celei de a treia recomandări pentru zona euro privind stabilitatea macroeconomică și financiară prevăzută în recomandarea din 2025.

(39) Având în vedere bilanțul aprofundat realizat de Comisie și concluziile privind existența unor dezechilibre, recomandările formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 se reflectă în recomandarea 1. Politicile menționate în recomandarea 1 contribuie la abordarea vulnerabilităților legate de nivelul ridicat al datoriei private în contextul unei piețe a locuințelor supraevaluate și al vulnerabilităților asociate cu excedentul ridicat de cont curent. Recomandarea 1 contribuie atât la corectarea dezechilibrelor, cât și la punerea în aplicare a recomandării privind politica economică în zona euro, în concordanță cu considerentul 38,

RECOMANDĂ ca, în 2025 și în 2026, Țările de Jos să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să consolideze cheltuielile totale pentru apărare și securitate și gradul de pregătire în aceste domenii, asigurând în același timp sustenabilitatea datoriei în conformitate cu concluziile Consiliului European din 6 martie 2025. Să se asigure că nivelul cheltuielilor nete respectă traiectoria recomandată de Consiliu la 21 ianuarie 2025. Să alinieze impozitarea diferitelor tipuri de venituri din avere, printre altele, pentru a reduce stimulentele pentru achiziționarea de locuințe finanțată prin îndatorare. Să elimine obstacolele din calea construirii de noi locuințe prin simplificarea procedurilor de planificare și de autorizare. Să sprijine dezvoltarea unui sector privat al închirierilor la prețuri accesibile, inclusiv prin creșterea atractivității investițiilor în acest sector. Să abordeze creșterea preconizată a cheltuielilor legate de îmbătrânirea populației în domeniul îngrijirii pe termen lung prin sporirea eficienței sistemului din punct de vedere al costurilor, inclusiv printr-o alocare mai eficientă a prestațiilor.

2. Având în vedere termenele aplicabile pentru finalizarea la timp a reformelor și a investițiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/241, să asigure implementarea efectivă a planului de redresare și reziliență, inclusiv a capitolului privind REPowerEU. Să accelereze punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune (FEDR, FTJ și FSE +), fructificând, în măsura posibilului, oportunitățile oferite de evaluarea la jumătatea perioadei. Să utilizeze în mod optim instrumentele UE, inclusiv oportunitățile oferite de programul InvestEU și de platforma „Tehnologii strategice pentru Europa”, pentru a îmbunătăți competitivitatea.

3. Să consolideze intensitatea publică și privată a C-D prin direcționarea sprijinului către investiții în tehnologii strategice esențiale. Să abordeze deficitul de finanțare pentru start-upuri aflate într-un stadiu avansat de dezvoltare și pentru întreprinderile în curs de extindere, prin valorificarea instrumentelor de finanțare disponibile și oferirea de stimulente care să atragă investitori instituționali.

4. Să reducă dependența generală de combustibilii fosili prin accelerarea introducerii surselor regenerabile de energie și prin îmbunătățirea eficienței energetice, în special a clădirilor. Să reducă gradul de congestionare a rețelei de energie electrică prin creșterea capacității de transport și distribuție, prin aplicarea unor soluții de flexibilitate, prin maximizarea comerțului interzonal și prin continuarea simplificării procedurilor de autorizare. Să pună în aplicare măsuri structurale pentru a aborda în mod eficace depunerile excesive de azot și deteriorarea calității apei, în special prin eforturi suplimentare în sprijinul unei agriculturi durabile.

5. Să adopte și să pună în aplicare măsuri de reducere a stimulentelor pentru utilizarea contractelor flexibile sau temporare. Să pună în aplicare măsuri cuprinzătoare pentru a răspunde deficitului de forță de muncă și de competențe, inclusiv prin valorificarea potențialului de forță de muncă insuficient utilizat, prin consolidarea oportunităților de perfecționare și

recalificare pentru toți utilizând politici active țintite și adaptate pe piața muncii, precum și prin încurajarea mobilității către sectoarele cu productivitate ridicată și către cele care răspund provocărilor societale. Să îmbunătățească competențele de bază, inclusiv prin abordarea deficitului de cadre didactice și prin acordarea de sprijin adaptat școlilor defavorizate, și să stimuleze participarea la programele STIM prin sprijin educațional specific și consiliere profesională, în special pentru femeile și studenții proveniți dintr-un context de migrație.

Adoptată la Bruxelles, 8 iulie 2025.

Pentru Consiliu

Președintele

S. LOSE